

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno CCCCXXXII. ad annum CCCCLI.

Parisiis, 1644

Titvli Canonvm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14584

scriptorum
S. Augusti-
ni defensor.
Eucherius
Lugdunen-
sis auctor
homiliarū,
quæ hæc-
tenus sub no-
mine Eufe-
bii Emiffeni
editæ fue-
runt.

Duo Euche-
rii.

Duo Cæfa-
rii.

qui antehac presbyter, vna cum sancto Prospero Aquitano episcopo infectatus est Pelagianos; & aduersus Massilienses presbyteros, aliosque S. Augustini scripta impugnant, strenue insurrexit. Eucherius Lugdunensis episcopus senior fuit: auctor quarumdam homiliarum Latinarum, quæ falso titulo Eusebii Emiffeni Græci & Arianæ scriptoris, hæctenus editæ fuerunt. Huius honorifice meminit Claudianus libro 2. de statu animæ. Alterius cuiusdam Eucherii Lugdunensis ecclesiæ episcopi memoria reperitur apud Cyprianum in vita Cæsarii apud Surium, qui cum eodem Cæsario Arauficano Concilio secundo anno Domini 524. celebrato interfuit & subscripsit. Cæsarium hic vltimo loco subscriptū, omnino alium esse oportet ab illo magni nominis Arelatensi episcopo, qui cum Eucherio iuniore Arauficanæ secundæ aliisve quibusdam Synodis interfuit, nominis que sui subscriptione approbavit. Nam tempore huius Concilii Arelatensis episcopus erat Hilarius, de quo supra. Defuncto Hilario non Cæsarius, sed post Rauennium Eonius: atque demum post Leontium, Eonio cuidam Cæsarius successit. Is ergo Cæsarius, qui huic primæ Arauficanæ Synodo subscripsit, non tantum alius est & diuersus episcopus ab eo Cæsario, qui Arauficano secundo aliisve pluribus Conciliis interfuit & subscripsit, verum etiam alterius, quam Arelatensis ecclesiæ antistes extitit. Hæc ex Baronio anno 441. numero 3. & seqq. Item ex eiusdem appendice, quæ extat in fine tomi decimi, ad annum Christi 529. Plura hac de re dicemus infra in notis Concilii Carpentoraënsis, Vasensis, Arelatensis, &c. hinc causam reddentes, cur prædicta Concilia, hæctenus sub Leone collocata, ad tempora Felicis papæ IV. retulerimus.

ANNO
CHRISTI
441.

1^a CONCILIVM ^b VASENSE ^c II.

4^a CONSTITVTIONES SANCTÆ SYNODI habitæ in ciuitate Vasensi ^a apud Auspiciū episcopum ecclesiæ catholicæ, sub die Iduum Nouembrium, Dioscuro viro clarissimo consule, anno Christi CCCXLII. Valentiniani III. Augusti decimo octauo, ^e Leonis I. papæ tertio.

TITVLI CANONVM.

I. <i>Vt Gallicani episcopi superuenientes in Gallis non discutiantur.</i>	<i>nullus petat, sed tantum a proprio.</i>
II. <i>De pœnitentibus subito mortuis, vt eorum oblationes recipiantur.</i>	IV. <i>Vt qui oblationes defunctorum retinent, excommunicentur.</i>
III. <i>Vt ab alieno episcopo chrisma</i>	V. <i>Vt qui sententiæ episcopi sui non acquieuerit, recurrat ad Synodum.</i>

ANNO
CHRISTI
441.

- ANNO
CHRISTI
442.
- VI. *De epistola S. Clementis, quod ab iis auerti debeāt qui subsunt, a quibus qui praeest auersus est.*
- VII. *Accusandi licentia etiam in episcopis reprimenda.*
- VIII. *De correptione in criminibus occultis.*
- IX. *De expositis collectis quid sit obseruandum.*
- X. *De iis qui expositos per calumniam repetunt.*

CANONES.

I.

PLACVIT ergo tractatu habito, episcopos de Gallicanis prouinciis venientes inter Gallias non discutiendos: sed solum sufficere, si nullus communionem alicuius interdixerit. quia inter circumhabitantes, ac sibi pene inuicem notos, non tam testimonio indigent probi, quam denotatione ac denuntiationibus deprauati.

II.

Pro his qui pœnitentia accepta, in bonæ vitæ cursu satisfactoria compunctione viuentes, sine communionem inopinato nonnunquam transitu, in agris aut in itineribus præueniuntur, oblationem recipiendam, & eorum funera, ac deinceps memoriam ecclesiastico affectu prosequendam: quia nefas est eorum commemorationes excludi a salutaribus sacris, qui ad eadem sacra fideli affectu contententes, dum se diutius reos statuunt, indignos salutiferis mysteriis iudicant, ac dum purgatiores restitui desiderant, absque sacramentorum viatico intercipiuntur: quibus fortasse nec absolutissimam reconciliationem sacerdos denegandam putasset.

III.

Per singula territoria presbyteri, vel ministri, ab episcopis, non prout libitum fuerit, a viciniori-

Nn iij

Iuo pag. 1.
cap. 272.